

en bekvem Afgang til Kjøbenhavns Havn for Gods-
trafikken fra hele Sjælland. Man maa derfor være
meget vel tilfreds med, at man paa saa billige
Vilkaar for Statskassen, over hvilken det dog til
syvende og sidst kommer til at gaa ud, kan skaffe
en saa god Forbindelse med Kjøbenhavns Havn
for hele Sjælland, men, naar det er en saa pøn-
kelig Bane, forekommer det mig at være lidet hen-
sigtsmæssigt at lægge nye særlige Hindringer i
Veien for at kunne vælge den. — Det forekom-
mer mig, at man derved kun vil opnaa at drive
det sjællandske Jernbaneselskab ind paa en anden
Forbindelse imellem den nuværende Jernbanestation
og Havnen, som vistnok er langt mindre pønkelig
baade i Publikums og i Statskassens Interesse,
nemlig den i Lovforslaget omtalte Tunnel under
Besterbro. Efter hvad der foreligger for Udval-
get, er Tanken om at gaa ad en Tunnel under
Besterbro ingenlunde fremmed for det sjællandske
Jernbaneselskab, men jeg har faaet det Indtryk af
Udvalgets Forhandlinger, at man er enig om, at
en Forbindelse ad den gamle Jernbanedæmning
ville være at foretrække, navnlig for den sjællandske
Godstrafik, medens derimod en umiddelbar For-
bindelse mellem Jernbanestationen og Havnen me-
get vel kan udføres ved et Spor i Niveau over
Besterbro, vel at mærke, naar man for Godsstra-
fikken faar den nævnte Forbindelse ad den gamle
Jernbanedæmning. Den Havnebane, hvorom der
er Tale i Loven, maa ingenlunde opfattes som en
lucrativ eller fordelagtig Bane for det sjællandske
Jernbaneselskab. En saadan Bane vil albrig kunne
betale sig selvstændig; det er et Offer, der gøres
fra Jernbaneselskabets Side, og nu at ville gjøre
det vanskeliggere for Selskabet at gjøre disse Of-
fere ved at sætte denne Bane i Forbindelse med en
anden Bane, med hvilken den ingen anden For-
bindelse har, forekommer Flertallet at være mindre
rigtigt. Udvalgets ærede Mindretal mener, at den
Forbindelse, hvori man har villet stille Frederiks-
sundsbanen med Banen ad den gamle Jernbane-
vold til Havnen, er analog med det For-
hold, der i Udvalgets Betænkning er foreslaaet
at skulle opstilles inellem Hørsholmsbanen og en
Bane til Kjøbenhavns østlige Del, men der er den
store Forskjel, at medens Hørsholmsbanen maa an-
ses for en naturlig Fortsættelse og Udvidelse af
den yderligere Afgang til Hovedstaden, som frem-
kommer ved at give Koncession paa en Bane fra
Sjellerup til den østlige Del af Kjøbenhavn, er der,
som jeg alt har bemærket, ingen Forbindelse imel-
lem det at skaffe den sjællandske Godstrafik Ud-
gang til Kjøbenhavns Havn og det at skaffe en
Jernbane til Frederiksfund. Dernæst er der, i
det Mindste efter min Mening, den Forskjel, at
medens hele Spørgsmaalet om en Bane til den østlige
Del af Kjøbenhavn vistnok ingenlunde er modent men
snarere godt kan hvile, indtil man ser, hvorledes For-
holdene i Kjøbenhavns vestlige Del udvikle sig,
er der derimod en paatværende Nødvendighed

for at skaffe Godstrafikens Afgang til Kjøbenhavns
Havn, og det jo før jo heller. Jeg skal derfor
tillade mig at anbefale Flertallets Forslag, som
gaar ud paa, at man skal blive staaende ved den
Udgjærelse, der fandt Sted i 1873, og at man
blot skal udvide den saaledes, at Udgangs-
punktet, istedetfor at skulle være et Punkt ved
Nordbanen, kan blive Frederiksberg. — Maa
jeg, medens jeg har Ordet, tillade mig at gjøre
den ærede Ordfører opmærksom paa, at det Ud-
valgsforslag, der er opført som Nr. 14, selv-
følgelig er en Konsekvens af Mindretallets For-
slag under Nr. 5 og altsaa maa dele Stæbne
med dette. Det staar i Risten opført, som om
det var stillet af hele Udvalget, men det er vistnok
en Misforstaaelse. Jeg antager, at den ærede
Ordfører vil bekræfte dette (Ordføreren: Ja!).

Formanden: Jeg har ogsaa antaget
dette Sidste for en Selvfølge, og jeg hører, at
den ærede Ordfører bekræfter det.

H. Pedersen: Jeg ønsker blot at omtale den
foreliggende Sag, forsaavidt den angaar den fredes-
viksundske Jernbane. Denne er en gammel Be-
kjendt her i Thinget, idet vi i en Række af Aar
flere Gange have haft den til Forhandling, og
det vilde derfor være pønkeligt, om det kunde
lykkes denne Gang at faae Sagen vedtagen i en
saadan Stikelse, at den ikke oftere skulde vende
tilbage hertil. Dette vilde i alt Fald være pøn-
keligt for den Egns Befolkning, hvis Interesser
ere knyttede til denne Bane, og hvis vel grundede
Forventninger allerede flere Gange ere blivne
stuffed. Jeg maa imidlertid i Modsetning til
den ærede Ordfører raade de Herrer, der ønske,
at denne Sag nu maa blive endelig afgjort, at følge
den Vej, som er anvist af den høitæredede Inden-
rigsminister, og som ogsaa Flertallet i Udvalget
har tiltraadt. Det forekommer mig, at vi saa-
meget lettere kunne gjøre dette, som der ikke derved
paalægges Staten nye Byrder eller nye Forplig-
telser. Det, som kræves af os, er jo kun, at der
tilstaaes det sjællandske Jernbaneselskab, dersom det
bygger Jernbanen mellem Frederiksfund og Freder-
iksberg, den samme Begunstigelse, der allerede er
tilsagt det, dersom det bygger en Jernbane fra et
Punkt ved Nordbanen til Frederiksfund. Det,
hvorom der her er Tale, er, at Staten skal tillige
det sjællandske Jernbaneselskab Nopsigelighe-
d i 4 Aar udover den Tid, der nu er bestemt, saaledes
altsaa, at det sjællandske Jernbaneselskabs Ret til
at beholde Banerne udstrækkes til Aaret 1900.
Da denne Sag som sagt flere Gange har været
til Behandling her i Thinget, vilde det være baade
vanskeligt og unødvendigt for mig at anføre nye
Grunde for det Forslag, jeg støtter. Det fremgaar
af Betænkningen ligesom ogsaa af den ærede Ord-
førers Udtalelser, at det ærede Mindretal har
været i ikke ringe Forlegenhed med at finde